

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

1. oktober 2009*

V zadevi C-370/07,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, vložene 2. avgusta 2007,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Valero Jordana in C. Zadra, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopajo J.-P. Jacqué, F. Florindo Gijón in K. Michoel, zastopniki,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopata E. Jenkinson in I. Rao, zastopnika, skupaj z D. Wyattom, QC,

intervenient,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, L. Bay Larsen (poročevalec), sodniki, in C. Toader, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. marca 2009,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 23. aprila 2009

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Sveta Evropske unije z dne 24. maja 2007 o stališču, ki ga je treba sprejeti v imenu Evropske skupnosti na podlagi nekaterih predlogov, predstavljenih na 14. zasedanju Konference pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) v Haagu (Nizozemska) od 3. do 15. junija 2007 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

Pravni okvir

- ² Člen 253 ES določa:

„V uredbah, direktivah in odločbah, ki jih skupno sprejmeta Evropski parlament in Svet, ter v aktih, ki jih sprejme bodisi Svet ali Komisija, se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.“

3 Člen 300(2) ES, kakor je bil spremenjen s Pogodbo iz Nice, določa:

„Ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima na tem področju Komisija, odloča o podpisu, ki ga lahko spremlja sklep o začasni uporabi pred začetkom veljavnosti, in o sklepanju sporazumov Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije. Če sporazum zajema področje, pri katerem je za sprejetje notranjih predpisov potrebno soglasje, odloča Svet soglasno, enako pa velja za sporazume iz člena 310.

Z odstopanjem od pravil iz odstavka 3 veljajo ti postopki tudi za sklepe o začasni odložitvi uporabe sporazuma ali za določitev stališč, ki jih je treba sprejeti v imenu Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar mora ta organ sprejeti sklepe s pravnim učinkom, z izjemo sklepov o dopolnitvah ali spremembah institucionalnega okvira sporazuma.

Evropski parlament je nemudoma in v celoti obveščen o vseh sklepih iz tega odstavka o začasni uporabi ali odložitvi izvajanja sporazumov ali določitvi stališča Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom.“

Dejansko stanje

4 Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, podpisana 3. marca 1973 v Washingtonu (v nadaljevanju: konvencija CITES), je začela veljati 1. julija 1975. Njen cilj je zaščititi ogrožene in prosto živeče živalske in rastlinske vrste, zlasti z omejitvijo oziroma ureditvijo trgovanja z njimi.

- 5 Skupnost ni pogodbenica konvencije CITES. Je le opazovalka pri zasedanjih Konference pogodbenic konvencije CITES. Kljub temu od leta 1982 samostojno sprejema ukrepe, s katerimi v Skupnosti izvaja obveznosti držav članic iz naslova konvencije CITES.

- 6 Nazadnje sprejeti dokument za samostojno izvajanje konvencije CITES je Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL 1997, L 61, str. 1). Sprejeta je bila na podlagi člena 130 S(1) Pogodbe ES (po spremembi postal člen 175(1) ES).

- 7 Komisija je 4. aprila 2007 Svetu poslala predlog za sprejetje izpodbijanega sklepa, pri čemer se glede pravne podlage tega sklepa sklicuje, po eni strani, na člena 175(1) ES in 133 ES ter, po drugi strani, na člen 300(2), drugi pododstavek, ES.

- 8 Svet je 24. maja 2007 sprejel izpodbijani sklep, v katerem ni navedena pravna podlaga, na kateri temelji.

- 9 Svet je 14. junija 2007 navedeni sklep poslal Parlamentu.

10 Izpodbijani sklep določa:

„Člen 1

Stališče Skupnosti glede področij v okviru njenih pristojnosti, ki naj bi ga na 14. zasedanju Konference pogodbenic konvencije CITES predstavile države članice, ki delujejo v skupnem interesu Skupnosti, je v skladu s prilogami k temu sklepu.

Člen 2

Če je verjetno, da bodo na stališče iz člena 1 vplivale nove znanstvene ali tehnične informacije, predstavljene po sprejetju tega sklepa in pred oziroma med 14. zasedanjem Konference pogodbenic, ali če bodo na tem zasedanju podani novi predlogi o zadevah, o katerih Skupnost še ni predložila stališča, se stališče Skupnosti glede področij v okviru pristojnosti Skupnosti oblikuje z usklajevanjem na kraju samem, preden bo o teh predlogih glasovala Konferenca pogodbenic.“

Predlogi strank in postopek

11 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost izpodbijanega sklepa in

- Svetu naloži plačilo stroškov.

12 Svet Sodišču predlaga, naj:

- zavrne tožbo,

- podredno, če bi Sodišče razglasilo izpodbijani sklep za ničen, ugotovi, da so njegovi učinki dokončni, in

- Komisiji naloži plačilo stroškov.

13 S sklepom z dne 20. novembra 2007 je predsednik Sodišča dopustil intervencijo Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska v podporo Svetu.

Tožba

Dopustnost

- 14 Svet v uvodnih opombah procesne narave zatrjuje, da je tožba brezpredmetna, ker so bili z izpodbijanim sklepom že izčrpani pravni učinki, saj je bilo stališče Skupnosti iz tega sklepa predloženo na Konferenci pogodbenic konvencije CITES v Haagu od 3. do 15. junija 2007.
- 15 Komisija – ki navaja, da želi s tožbo doseči, da bi Sodišče izdalo sodbo, na podlagi katere bi se Svetu preprečilo, da bi v prihodnje v okviru Konference pogodbenic konvencije CITES sprejemal sklepe, v katerih ni navedena pravna podlaga – zatrjuje, da je tožba dopustna.
- 16 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Komisiji ni treba dokazati pravnega interesa za vložitev ničnostne tožbe zoper take sklepe (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 1987 v zadevi Komisija proti Svetu, 45/86, Recueil, str. 1493, točka 3).
- 17 Poleg tega je treba poudariti, da je Sodišče že ugotovilo dopustnost tožbe za razglasitev ničnosti akta, ki je bil že izvršen ali se ni več uporabljal v času vložitve tožbe (glej sodbi z dne 24. junija 1986 v zadevi AKZO Chemie in AKZO Chemie UK proti Komisiji, 53/85, Recueil, str. 1965, točka 21, in z dne 26. aprila 1988 v zadevi Apesco proti Komisiji, 207/86, Recueil, str. 2151, točka 16).
- 18 Zato je tožba dopustna.

Utemeljenost

Trditve strank

- 19 Komisija navaja le en tožbeni razlog v podporo tožbi, in sicer kršitev obveznosti obrazložitve, ki je določena v členu 253 ES, ker naj v izpodbijanem sklepu ne bi bila navedena pravna podlaga, na kateri temelji ta sklep.
- 20 Komisija poudarja, da je predlagala, naj se kot materialna pravna podlaga izpodbijanega sklepa uporabijo kombinirane določbe členov 133 ES in 175 ES, ker sta v okviru konvencije CITES ureditev trgovine z vrstami in njihova ohranitev enako pomembni. Zaradi nenavedbe te dvojne pravne podlage naj ne bi bile določene pristojnosti zadevnih institucij Skupnosti in držav članic in torej njihova vloga v okviru Konference pogodbenic konvencije CITES. Okoliščina, da Uredba št. 338/97 temelji le na členu 175 ES, in ne na kombiniranih določbah členov 133 ES in 175 ES, naj ne bi bila upoštevna, ker je treba določitev pravne podlage akta opraviti ob upoštevanju njegovega cilja in njegove lastne vsebine, in ne ob upoštevanju pravne podlage, ki je bila uporabljena za sprejetje drugih podobnih aktov Skupnosti.
- 21 Komisija glede postopkovne pravne podlage zatrjuje, da je lahko le sklep Sveta, ki temelji na členu 300(2), drugi pododstavek, ES, ustrezen pravni dokument za določitev stališča Skupnosti, če je treba sprejeti sklep Konference pogodbenic konvencije CITES, ki ima pravne učinke, in da je zaradi tega sprejetja lahko prizadet pravni red Skupnosti. Nenavedba navedene podlage naj bi povzročila veliko negotovost glede postopka, ki ga je dejansko upošteval Svet, in naj bi prizadela posebne pravice Parlamenta.

- 22 Komisija ob sklicevanju na zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Svetu tudi navaja, da o pravni podlagi izpodbijanega sklepa ni mogoče sklepati iz drugih njegovih delov. Poleg tega naj bi se Svet v izpodbijanem sklepu izogibal vsakemu sklicevanju na Pogodbo.
- 23 Komisija izpodbija trditev Sveta, da naj izpodbijani sklep ne bi bil odločba v smislu člena 249 ES. V zvezi s tem poudarja, da razlikovanje med tema vrstama odločitev Sveta na podlagi uporabe dveh različnih izrazov v nemški različici Pogodbe („Entscheidung“ in „Beschluss“), ki naj bi obstajalo le še v dveh drugih jezikovnih različicah Pogodbe, in sicer v nizozemski („beschikking“ in „besluit“) in slovenski („odločba“ in „sklep“), nima temelja v Pogodbi. Namreč, Pogodba naj ne bi določala razlikovanja med odločbami, navedenimi v členu 253 ES, in drugimi odločbami. Komisija poudarja, da so akti, navedeni v členu 300(2), drugi pododstavek, ES, označeni z izrazom „décisions“ [v slovenski različici „sklepi“] in da sta med drugim angleška in francoska različica Pogodbe, navedeni v njihovem kontekstu, skladni s tem izrazoslovjem.
- 24 Po mnenju Komisije navedbe pravne podlage izpodbijanega sklepa ni mogoče utemeljiti z dejstvom, da se ta sklep ne nanaša na pogodbenice, ki so sodelovale pri njegovem sprejetju, ker je nujno varovati posebne pravice institucij in zagotoviti, da se ne ovira sodni nadzor, ki ga izvaja Sodišče.
- 25 Komisija navaja, da v obravnavanem primeru ni ustrezno sklicevanje na sodbo z dne 31. marca 1971 v zadevi Komisija proti Svetu, imenovano AETR (22/70, Recueil, str. 263), ki se nanaša na nekatera „pogajanja Sveta“, ker se je v tej zadevi obravnaval akt Sveta, ki je bil sprejet na podlagi člena 300(2), drugi pododstavek, ES in je izrecno naveden v členu 253 ES. Komisija navaja, da se je, ravno nasprotno, v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba AETR, obravnaval akt, ki je bil sprejet ob upoštevanju zelo posebnih okoliščin primera in ga Sodišče šteje za veljavnega izključno v teh okoliščinah ter ga je Komisija odobrila.

- 26 Komisija zatrjuje, da nenavedba pravne podlage izpodbijanega sklepa ni zgolj formalna napaka, ker je, po mnenju Sodišča, izbira ustrezne pravne podlage ustavnopravnega pomena (mnenje 2/00 z dne 6. decembra 2001, Recueil, str. I-9713, točka 5), tako da taka napaka pomeni neizpolnitev obveznosti, ki vpliva na ustavnopravno ravnotežje, določeno s pogodbo med institucijami ter med Skupnostjo in državami članicami. Poleg tega naj Svet namerno ne bi navedel zadevne pravne podlage, s čimer je dopustil razlago, da se ne strinja z nujnostjo njenega izrecnega navajanja.
- 27 Poleg tega naj postopek, določen v členu 300(2), drugi pododstavek, ES, ne bi bil upoštevan s tem, da naj bi bil izpodbijani sklep poslan Parlamentu šele tri tedne po njegovem sprejetju, to je 14. junija 2007, tako da naj bi ta prepozni prenos oviral posebne pravice Parlamenta.
- 28 Komisija nazadnje izpodbija ustreznost dopolnilnih pripomb Sveta v zvezi s prakso glede določitve stališč Skupnosti in opozarja, da skladno s sodno prakso sama praksa Sveta ne sme odstopati od pravil Pogodbe (sodba z dne 23. februarja 1988 v zadevi Združeno kraljestvo proti Svetu, 68/86, Recueil, str. 855, točka 24).
- 29 Svet kot glavni argument navaja, da v obravnavanem primeru ni bil zavezan navesti pravne podlage izpodbijanega sklepa, ker je ta sklep akt *sui generis* – v nemškem jeziku označen z izrazom „Beschluss“ – ki ga je Svet sprejel v okviru zunanjih odnosov Skupnosti, skladno s členom 300(2), drugi pododstavek, ES. Ta akt bi bilo treba razlikovati od odločbe – v nemškem jeziku označene z izrazom „Entscheidung“ – ki je navedena v členih 249 ES in 253 ES.
- 30 Poudarja, da ker izpodbijani sklep vpliva le na odnose med Skupnostjo in državami članicami ter na odnose med institucijami in ker torej nima nobenega učinka na zakonite pravice in obveznosti tretjih, kot so fizične osebe ali pravne družbe, naj ne bi bilo razloga za obveznost obrazložitve, ker se navedeni sklep nanaša le na stranke, ki so

sodelovale pri njegovem sprejetju. Glede na presojo Sodišča v zgoraj navedeni sodbi AETR, ki se nanaša na „pogajanja Sveta“ za sklenitev mednarodnega sporazuma, naj bi bil izpodbijani akt „Beschluss“ in naj kot tak ne bi bil na izčrpnem seznamu aktov, za katere je obvezna obrazložitev.

- 31 Svet podredno, s sklicevanjem na sodbo z dne 14. decembra 2004 v zadevi *Swedish Match* (C-210/03, ZOdl., str. I-11893, točka 44), navaja, da če v aktu ni naveden sklic na njegovo pravno podlago, je to le povsem formalna pomanjkljivost. Namreč, nenavedba takega sklicevanja v izpodbijanem sklepu naj ne bi nikakor vplivala na postopek, ki se uporabi pri njegovem sprejetju, saj naj bi bil v obravnavani zadevi upoštevan postopek, določen v členu 300(2), drugi pododstavek, ES. Svet v zvezi s tem podrobno navaja, da ta določba zahteva le sporočitev zadevnega akta Parlamentu kot obvestitev, vendar pa ne določa nobenega roka in ga nikakor ne zavezuje, da ta akt predloži v preverjanje Parlamentu.
- 32 Svet glede dvojne materialne pravne podlage, ki jo predlaga Komisija, navaja, da ker je bila Uredba št. 338/97 sprejeta zgolj na podlagi člena 130 S Pogodbe, naj ne bi bilo mogoče znotraj Sveta zbrati kvalificirane večine, ki omogoča uporabo predlagane pravne podlage.
- 33 Po mnenju Sveta bi bilo treba stališče Skupnosti sprejeti v skladu s postopki, določenimi v Pogodbi, pred začetkom 14. zasedanja Konference pogodbenic konvencije CITES. Nenavedba pravne podlage izpodbijanega sklepa naj ne bi nikakor vplivala na postopek, ki vodi k sprejetju tega sklepa, ne na njegovo zavezujočo naravo, ne na sama pogajanja na navedeni konferenci, niti na vlogo, ki jo imajo Komisija in države članice v teh pogajanjih. Svet navaja, da je bila vloga Komisije v teh pogajanjih določena – in omejena – s tem, da Skupnost ni pogodbenica konvencije CITES, in ne z nenavedbo pravne podlage izpodbijanega sklepa.

- 34 Svet poudarja, da navedba pravne podlage v izpodbijanem sklepu ne vpliva niti na sprejetje notranjega akta Skupnosti, ker člen 19 Uredbe št. 338/97 določa, da je za sprejetje, zlasti sprememb prilog k tej uredbi na podlagi odločitev Konference pogodbenic in odločitev stalnega odbora konvencije CITES, določen postopek komitologije.
- 35 Svet tudi ugotavlja, da je praksa na področju določanja stališč Skupnosti dovolj raznolika in je še naprej taka od začetka veljavnosti Pogodbe iz Nice. Po eni strani naj bi obstajale odločitve Sveta, ki se nanašajo bodisi le na materialno pravno podlago bodisi le na člen 300(2), drugi pododstavek, ES. Po drugi strani naj ne bi bilo nenavadno, da so stališča Skupnosti določena tako, da Svet neposredno odobri besedilo, glede katerega mora biti sprejeto stališče, ne da bi bila ta odobritev skladna z aktom *sui generis*. V zadnjenavedenih primerih naj bi Svet vedno odločal na predlog Komisije ob upoštevanju oblike, ki jo ta predlaga.
- 36 Združeno kraljestvo se strinja z vsemi trditvami Sveta in dodaja, da člen 300(2), drugi pododstavek, ES ne vsebuje nobene določbe, na podlagi katere bi bilo treba z akti *sui generis* nadomestiti odločbe, navedene v členu 249 ES na zadevnem področju. Poleg tega naj bi zaradi sodelovanja v postopku, ki vodi k sprejetju izpodbijanega sklepa, in pri pogajanjih v zvezi s konvencijo CITES Komisija imela vsa pravna jamstva, ki jih člen 253 ES želi zagotoviti tretjim. Akti *sui generis* naj bi Skupnosti omogočili prožnost, ki je nujna za učinkovito sodelovanje v postopkih, zasnovanih z mednarodnimi sporazumi, in v nasprotju z interesi Skupnosti bi bilo, da se Svetu naloži, naj natančno opredeli pravno podlago vsakega akta, kakršen je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari. Združeno kraljestvo podrobno navaja, da to, da skladno s členom 253 ES za Svet ne velja stroga obveznost navedbe pravne podlage akta *sui generis*, ne pomeni, da se mora vzdržati take navedbe.

Presoja Sodišča

- 37 Najprej je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve, določena v členu 253 ES, zahteva, da so v vseh aktih, navedenih v tem členu, navedeni razlogi, iz katerih jih je institucija sprejela, tako da se Sodišču omogoči izvajanje naloge nadzora in da bi se s tem države članice in zainteresirane stranke seznanile s pogoji, v katerih so institucije Skupnosti uporabile Pogodbo (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 17. maja 1994 v zadevi Francija proti Komisiji, C-41/93, Recueil., str. I-1829, točka 34).
- 38 Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da je obveznost navedbe pravne podlage del obveznosti obrazložitve (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Svetu, točka 9, in sodbo z dne 20. septembra 1988 v zadevi Španija proti Svetu, 203/86, Recueil, str. 4563, točke od 36 do 38).
- 39 Sodišče je tudi presodilo, da mora zavezujoča narava vsakega akta, katerega namen je imeti pravni učinek, zaradi pravne varnosti izvirati iz določbe prava Skupnosti, ki določa pravno obliko akta in je izrecno navedena kot njegova pravna podlaga (sodba z dne 16. junija 1993 v zadevi Francija proti Komisiji, C-325/91, Recueil, str. I-3283, točka 26).
- 40 V smislu teh določb je treba opredeliti, ali je bilo mogoče veljavno sprejeti izpodbijani sklep, ne da bi bila navedena njegova pravna podlaga. Za to je treba preizkusiti, ali za ta sklep velja obveznost obrazložitve in ali mora zato biti v obrazložitvi navedena pravna podlaga.
- 41 Stranke v podporo svoji tezi navajajo predvsem terminološke argumente, pri čemer se opirajo na različne jezikovne različice člena 300(2) ES. Komisija navaja, da je izpodbijani sklep odločba v smislu člena 249 ES, v nemškem jeziku označena z izrazom

„Entscheidung“, in da jo je zato treba obrazložiti. Svet, ki ga podpira Združeno kraljestvo, pa meni, da gre za akt *sui generis*, v nemškem jeziku označen z izrazom „Beschluss“, ki ni naveden v členu 253 ES.

42 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da opredelitev izpodbijanega sklepa za odločbo v smislu člena 249 ES oziroma akt *sui generis* v obravnavanem primeru ni odločilna za odločitev, ali zanj velja obveznost obrazložitve. To obveznost, ki je utemeljena zlasti s sodnim nadzorom, katerega izvajanje je treba omogočiti Sodišču, je treba uporabiti pri vsakem aktu, ki je lahko predmet ničnostne tožbe. Skladno z ustaljeno sodno prakso so izpodbojni akti v smislu člena 230 ES vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, ne glede na obliko, in imajo zavezujoče pravne učinke (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo AETR, točka 42, sodbo z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9, in sodbo z dne 17. julija 2008 v zadevi Athinaiki Techniki proti Komisiji, C-521/06 P, ZOdl. str. 1-5829, točka 42). Iz tega načeloma sledi, da za vsak akt, ki ima pravne učinke, velja obveznost obrazložitve.

43 V obravnavani zadevi izpodbijani sklep v smislu njegovega člena 1 določa stališče Skupnosti glede področij, ki spadajo v njeno pristojnost, in sicer stališče, ki ga bodo države članice, ki skupaj delujejo v interesu Skupnosti, izrazile na 14. zasedanju Konference pogodbenic konvencije CITES.

44 Izpodbijani sklep je torej akt, ki ima zavezujoče pravne učinke, ker določa stališče Skupnosti v okviru navedenega 14. zasedanja Konference, in ki je po eni strani zavezujoč za Svet in Komisijo ter po drugi strani za države članice s tem, da jim nalaga, da zagovarjajo navedeno stališče.

45 Iz tega sledi, da mora biti izpodbijani sklep obrazložen in da mora biti zato v njem navedena pravna podlaga, na kateri temelji, zlasti zato, da se Sodišču omogoči izvajanje sodnega nadzora.

- 46 Navedba omenjene pravne podlage je nujna tudi zaradi upoštevanja načela dodeljenih pristojnosti, ki je določeno v členu 5, prvi odstavek, ES in v skladu s katerim Skupnost deluje le v mejah pristojnosti in ciljev, ki jih določa Pogodba in ki veljajo za notranje in mednarodnopravno delovanje Skupnosti (glej mnenje 2/94 z dne 28. marca 1996, Recueil, str. I-1759, točka 24).
- 47 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Sodišče že razsodilo, da je izbira ustrezne pravne podlage ustavnopravnega pomena, ker mora Skupnost, s tem da ima le dodeljene pristojnosti, izpodbijani sklep navezati na določbo Pogodbe, ki jo pooblašča za odobritev takega akta (glej v tem smislu zgoraj navedeno mnenje 2/00, točka 5).
- 48 Navedba pravne podlage je še posebej pomembna za zaščito posebnih pravic institucij Skupnosti, ki jih zadeva postopek sprejetja nekega akta. V tej zadevi torej taka navedba lahko vpliva na pristojnosti Parlamenta, ker temu na podlagi členov 133 ES, 175 ES in 300(2) ES ni zagotovljena enaka stopnja udeležbe pri sprejetju akta. Navedba pravne podlage je pomembna tudi za določitev podrobnih pravil o glasovanju v Svetu. Vendar člen 300(2), prvi pododstavek, ES določa, da Svet odloča s kvalificirano večino, razen če se sporazum nanaša na področje, na katerem se za sprejetje notranjih pravil zahteva soglasje, ali če gre za sporazume, navedene v členu 310 ES.
- 49 Poleg tega navedba pravne podlage določa razdelitev pristojnosti med Skupnostjo in državami članicami. V obravnavani zadevi naj namreč uporaba zgolj člena 175 ES ali zgolj člena 133 ES ne bi imela enakih posledic za razdelitev pristojnosti med Skupnostjo in državami članicami kot morebitna kombinirana uporaba teh dveh določb, ker člen 133 ES daje izključno pristojnost Skupnosti, medtem ko člen 175 ES določa deljeno pristojnost med Skupnostjo in državami članicami. Nenavedba pravne podlage lahko

torej povzroči zmedo glede pristojnosti Skupnosti in lahko oslabi Skupnost pri zagovarjanju svojega stališča pri mednarodnih pogajanjih.

- 50 Ugotovitve, da bi v izpodbijanem sklepu morala biti navedena pravna podlaga, na kateri temelji ta akt, ni mogoče izpodbijati z argumenti, ki jih navajata Svet in Združeno kraljestvo.
- 51 Prvič, glede trditve Sveta, ki se nanaša na zgoraj navedeno sodbo AETR, je treba poudariti, da izpodbijani sklep in sklep, ki se obravnava v navedeni sodbi, nista bila sprejeta v primerljivih okoliščinah. Zadržani sklep se je namreč nanašal na ustrezna podrobna pravila o sodelovanju za zagotovitev najučinkovitejše obrambe interesov Skupnosti pri pogajanjih in sklenitvi evropskega sporazuma o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze, v času, ko bi uvedba nove razdelitve pristojnosti v Skupnosti lahko škodila uspešnemu končanju pogajanj. Šlo naj bi torej za akt, sprejet v okoliščinah iz zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba AETR. V obravnavani zadevi ne gre za tak primer, ker je Svet sprejel sklep v skladu s členom 300(2), drugi pododstavek, ES.
- 52 Drugič, glede trditve Združenega kraljestva, da je pretiran formalizem dejansko oviral učinkovito sodelovanje Skupnosti v organih, ustanovljenih z mednarodnimi sporazumi, je treba po eni strani opozoriti, da čeprav je lahko potreba po prožnosti ravnanj precej pomembna v okviru mednarodnih pogajanj, ostane dejstvo, da ima Skupnost le pristojnosti, ki so ji bile dodeljene, in lahko deluje le v njihovih mejah. Po drugi strani se v skladu z ustaljeno sodno prakso zahteva po obrazložitvi presoja na podlagi narave zadevnega akta in njegovega okvira (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2008 v zadevi Régie Networks, C-333/07, ZOdl., str. I-10807, točka 63 in navedena sodna praksa). Zato obrazložitev tega akta, ki je glede na primer bolj ali manj podrobna, sicer lahko reši morebitne težave pri mednarodnih pogajanjih, vendar navedba njegove pravne podlage ne predstavlja čezmernega truda pri obrazložitvi. Navedbo pravne

podlage je treba zato načeloma šteti za minimalni podatek, ki omogoča izpolnitev zahteve po obrazložitvi, ker mora Komisija sprejeti akt navezati na določbo Pogodbe, ki za to pooblašča Komisijo.

- 53 Tretjič, trditve glede rokov, ki jih navaja tudi Združeno kraljestvo, tudi ni mogoče sprejeti. Skupnost ima namreč le pristojnosti, ki so ji bile dodeljene, s tem da mora biti člen Pogodbe, ki ji daje pristojnost, določen, preden ukrepa. Poleg tega naknadna navedba pravne podlage v aktu, katerega cilj je na ravni Skupnosti opraviti spremembe konvencije CITES, v nasprotju s trditvami Sveta ne zadošča za izpolnitev obveznosti obrazložitve, saj mora biti obrazložitev akta v samem aktu (glej sodbi z dne 16. novembra 2000 v zadevi Sarrió proti Komisiji, C-291/98 P, Recueil, str. I-9991, točki 73 in 75, in z dne 21. januarja 2003 v zadevi Komisija proti Parlamentu in Svetu, C-378/00, Recueil, str. I-937, točka 66).
- 54 Navsezadnje tudi ni mogoče sprejeti trditve Sveta, da tudi v preteklosti v primerljivih aktih ni bila navedena njihova pravna podlaga. V zvezi s tem namreč zadostuje navedba, da sama praksa Sveta ne sme odstopati od pravil Pogodbe ES in zato ne more ustvariti precedenčnega primera, ki bi institucije Skupnosti zavezoval pri izbiri pravilne pravne podlage (zgoraj navedena sodba Združeno kraljestvo proti Svetu, točka 24, in sodba z dne 26. marca 1996 v zadevi Parlament proti Svetu, C-271/94, Recueil, str. I-1689, točka 24).
- 55 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da bi v izpodbijanem sklepu morala biti navedena pravna podlaga, na kateri temelji ta sklep, da bi se izpolnila obveznost obrazložitve.
- 56 Vendar je treba opozoriti, da opustitev sklicevanja na natančno pravno podlago akta ne pomeni nujno bistvene napake, če je pravno podlago mogoče določiti na podlagi drugih elementov akta. Izrecno sklicevanje pa je vseeno nujno, če bi bili sicer zainteresirane osebe in pristojno sodišče Skupnosti negotovi glede natančne pravne podlage (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Svetu, točka 9).

- 57 V obravnavani zadevi pravne podlage ni mogoče določiti na podlagi nobenega elementa izpodbijanega sklepa. Ta sklep se namreč omejuje na sklicevanje na predlog sklepa Sveta, ki ga je Svetu predložila Komisija. V točki 1 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno, da se konvencija CITES v Skupnosti izvaja z Uredbo št. 338/97. Glede točk od 2 do 4 te obrazložitve pa je le poudarjeno, da bodo nekatere resolucije Konference pogodbenic konvencije CITES vplivale na zakonodajo Skupnosti, da Skupnost še ni pogodbenica konvencije CITES in da v okoliščinah, v katerih so bila vzpostavljena pravila Skupnosti za doseganje ciljev Pogodbe, države članice zunaj institucij Skupnosti ne morejo sprejeti obveznosti, ki lahko vplivajo na pravila Skupnosti ali spremenijo njihovo področje uporabe.
- 58 Poleg tega je iz vlog, predloženih Sodišču, razvidno, da je bila izbira ustrezne pravne podlage predmet diskusij v Svetu. Komisija je v zvezi s tem poudarila, ne da bi ji kdo glede tega ugovarjal, da so nekatere države članice vložile ugovore glede dvojne materialne pravne podlage, ki jo je predlagala Komisija, s tem da bi jih več med njimi raje uporabilo le člen 175 ES, medtem ko se druge države članice niso strinjale glede predlagane postopkovne pravne podlage, in sicer člena 300(2), drugi pododstavek, ES.
- 59 Poleg tega Svet navaja, da je s tem, da je sprejel izpodbijani sklep, ravnal v skladu s postopkom, določenim v členu 300(2), drugi pododstavek, ES, vendar je menil, da ni nujno navesti postopkovne pravne podlage. Podrobneje navaja, da ni bilo mogoče najti soglasja glede dvojne materialne pravne podlage, ki jo je predlagala Komisija.
- 60 Iz tega je razvidno, da pravne podlage izpodbijanega sklepa ni mogoče jasno ugotoviti iz tega sklepa in da se nenavedba pravne podlage razlaga z obstojem neenotnega mnenja v Svetu, vsaj glede materialne pravne podlage.

- 61 V teh okoliščinah v nasprotju s trditvami Sveta in Združenega kraljestva nenavedbe kakršne koli pravne podlage v izpodbijanem sklepu ni mogoče šteti za povsem formalno napako.
- 62 Zato je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničn, ker v njem ni bila navedena pravna podlaga, na kateri temelji.

Predlog za ohranitev učinkov izpodbijanega sklepa

- 63 Svet, ki ga v zvezi s tem podpira Združeno kraljestvo, Sodišču predlaga, naj v primeru, če bi razglasilo ničnost izpodbijanega sklepa, ohrani njegove učinke. Komisija ni nasprotovala temu predlogu.
- 64 Če Sodišče razglasi uredbo za nično, lahko na podlagi člena 231, drugi odstavek, ES določi – kadar meni, da je to potrebno – tiste njene učinke, ki jih je treba šteti za dokončne. Taka določba lahko po analogiji velja tudi za sklep, kadar obstajajo utemeljeni razlogi pravne varnosti, ki so primerljivi s tistimi, ki učinkujejo pri razglasitvi ničnosti nekaterih uredb, ki upravičujejo, da Sodišče izvrši pristojnost, ki mu je v tem okviru priznana s členom 231, drugi odstavek, ES (sodba z dne 6. novembra 2008 v zadevi Parlament proti Svetu, C-155/07, ZOdl., str. I-8103, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 65 Treba je poudariti, da je bil namen izpodbijanega sklepa določiti stališče Skupnosti glede nekaterih predlogov, ki so se obravnavali na 14. zasedanju Konference pogodbenic CITES v Haagu od 3. do 15. junija 2007. V zvezi s tem ni sporno, da so to stališče Skupnosti v skladu z izpodbijanem sklepom dejansko izrazile države članice.

66 V teh okoliščinah je treba zaradi pravne varnosti ohraniti učinke izpodbijanega sklepa, katerega ničnost se razglasi s to sodbo.

Stroški

67 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Svetu naloži plačilo stroškov, in ker ta s tožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov. Na podlagi člena 69(4), prvi pododstavek, Poslovnika Združeno kraljestvo kot intervenient v tem sporu nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Sklep Sveta Evropske unije z dne 24. maja 2007 o stališču, ki ga je treba sprejeti v imenu Evropske skupnosti na podlagi nekaterih predlogov, predstavljenih na 14. zasedanju Konference pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) v Haagu (Nizozemska) od 3. do 15. junija 2007, se razglasi za ničn.

2. Učinki izpodbijanega sklepa ostanejo veljavni.

- 3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.**
- 4. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi svoje stroške.**

Podpisi